

Evoluția speciilor

Adrian Păunescu

Când ni s-a dat cuvântul, ni s-au luat aripile,
Zadarnic este dorul nostru după aripi,
Noi invocăm în lume aripi și, pentru a convinge,
Triști cheltuim cuvinte, îndurerați de lipsa unor aripi.

Vrem să zburăm, vrem să trăim cu aripi,
Râvnim luxoase aripi, cerem cețoase aripi,
Vrem aripi și vrem aripi, vrem aripi și vrem aripi,
Și cheltuim cuvinte în goana după aripi.

Și iarăși cerem aripi, oricui îi cerem aripi,
Deși când ni s-au luat aceste aripi
Ne-a fost cedat cuvântul,
Pe care îl trimitem după aripi.

Vrem să intrăm în aripi, să locuim în aripi,
Ni-i locul între aripi, acolo vrem să stăm,
Și cheltuim cuvinte: vrem aripi, dați-ne oricărui din noi
Pentru această viață câte un stol de două aripi.

Depart, între aripi, se-ntemnițează păsări,
Cu câte două aripi, plictisindu-se de zbor;
Și căutând terenul pe care să se-așeze,
Lor de cuvântul, izgonit de aripi, le e dor.